

**Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Lublinie**

WOOŚ.4221.11.2025.PD

POSTANOWIENIE

Na podstawie:

- art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.),
- art. 77 ust. 1 pkt 1, art. 77 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.),
- § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.),

w związku z postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanym dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego – tuczarni do chowu trzody chlewnej w ilości maksymalnej, możliwej obsady inwentarza 1996 szt. (279,44 DJP) wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr 878 w obrębie ewidencyjnym Świerże jednostka ewidencyjna Dorohusk, w oparciu o przedłożoną dokumentację:

uzgadniam realizację przedsięwzięcia i określám następujące warunki:

I. Na etapie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia należy podjąć następujące działania:

1. Niezanieczyszczone masy ziemne występujące w stanie naturalnym, wydobyte w trakcie robót budowlanych, spełniające standardy gleby i ziemi, wykorzystać na terenie planowanego przedsięwzięcia. Nadmiar przekazać jako odpad.
2. Zabezpieczyć otwarte wykopy uwzględniając potencjalne zagrożenie tworzenia „pułapki” dla drobnych zwierząt.
3. W celu zmniejszenia ilości wydalanego azotu i w konsekwencji uciążliwości odorowych, należy stosować optymalne dla chowu niskobiałkowe wysokoprzyswajalne, zbilansowane pasze, a także stosować fazowy system żywienia z dostosowaniem paszy do wieku i stanu fizjologicznego zwierząt.
4. Pasze należy transportować, przeładowywać i magazynować w sposób minimalizujący ich pylenie.
5. Gnojownicę gromadzić i przechowywać w szczelnym zbiorniku podziemnym zlokalizowanym pod budynkiem chlewni w sposób nie powodujący emisji substancji odorotwórczych.
6. Gnojownicę transportować szczelnymi przyczepami asenizacyjnymi w sposób nie powodujący uciążliwości zapachowych. Wywóz gnojownicy należy zrealizować pojazdami o możliwie największej ładowności w celu ograniczenia liczby przewożących ją pojazdów.

7. Gnojowicę stosować w bezwietrzne i pochmurne dni w celu zminimalizowania uciążliwości odorowych.
8. Powstałą gnojowicę zagospodarować jako nawóz rolny.
9. Zaopatrzenie w wodę zrealizować z własnego ujęcia wód podziemnych.
10. Ścieki bytowe kierować do szczelnego zbiornika, a następnie wywozić do oczyszczalni ścieków.
11. Wody z mycia chlewni odprowadzać do zbiornika zlokalizowanego pod rusztami i zagospodarować razem z gnojowicą.
12. Wody opadowe i roztopowe odprowadzać na tereny biologicznie czynne w obrębie działki inwestycyjnej.
13. Na terenie gospodarstwa nie magazynować odpadów powstających w wyniku diagnozowania, leczenia oraz profilaktyki weterynaryjnej.
14. Padłe zwierzęta należy magazynować w wydzielonym kontenerze sztuk padłych, zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych i zwierząt, a następnie na bieżąco przekazywać firmom posiadającym stosowne zezwolenia, celem dalszego zagospodarowania.

II. W dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w szczególności do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę należy uwzględnić wymagania określone w pkt. I niniejszego uzgodnienia oraz następujące wymagania dotyczące ochrony środowiska:

1. Planowany budynek inwentarski zaprojektować dla ilości 1996 szt. tuczników do wagi 110 kg w pojedynczym cyklu produkcyjnym.
2. W planowanej chlewni wykonać system kurtyn ściennych regulowanych w ścianach bocznych oraz 14 kominów dachowych wywiewnych z emitarami otwartymi (bez zadaszenia) o wysokości wylotu minimum 6,1 m i średnicy wylotu maksymalnie 0,63 m.
3. Aby poprawić estetykę krajobrazu i ograniczyć uciążliwości związane z emisją gazów i pyłów do powietrza należy wykonać nasadzenia zieleni izolacyjnej średnio- i wysokopiennej, co najmniej wokół planowanego budynku inwentarskiego, o szerokości pasa minimum 4 m i docelowej wysokości ok. 10 m. Nasadzenia izolacyjne wykonać z gatunków roślin rodzimych gatunków iglastych.

III. Przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność ponownego przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

UZASADNIENIE

W dniu 12 lutego 2025 r. do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie wpłynęło pismo Wójta Gminy Dorohusk znak: ROŚ.6220.3.2025 r. z dnia 10.02.2025 r. z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji inwestycji polegającej na budowie budynku inwentarskiego – tuczarni do chowu trzody chlewnej w ilości maksymalnej, możliwej obsady

inwentarza 1998 szt. (279,72 DJP) wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr 878 w obrębie ewidencyjnym Świerże jednostka ewidencyjna Dorohusk.

Do pisma dołączone zostały m. in. kopia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia z 6.12.2024 r. Inwestora, zaświadczenie z 7.02.2025 r. znak: GP.6727.17.2025 o braku aktualnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki na której planuje się realizację przedsięwzięcia oraz raport o oddziaływaniu na środowisko dla przedsięwzięcia z grudnia 2024 r. wykonany przez mgr inż. Bogusława Wójcika. Dokumentacja w sprawie na wezwania tut. RDOŚ uzupełniana była o informacje przekazane przy piśmie Wójta Gminy Dorohusk z dnia 19.08.2025 r. (data wpływu: 25.08.2025 r.).

Planowane przedsięwzięcie zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.) – dalej: *rozporządzenie*, zostało zakwalifikowane przez organ prowadzący postępowanie do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w oparciu o § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b ww. *rozporządzenia*.

W piśmie z dnia 19 sierpnia 2025 r. znak: ROŚ.6220.3.2025 r. Wójt Gminy Dorohusk przekazując przedłożone przez Inwestora wyjaśnienia wskazał, że zmianie ulega nazwa przedsięwzięcia z:

„Budowa budynku inwentarskiego – tuczarni do chowu trzody chlewnej w ilości maksymalnej, możliwej obsady inwentarza **1 998 szt. (279,72 DJP)** wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działce nr 878 w obrębie ewidencyjnym Świerże jednostka ewidencyjna Dorohusk”

na:

„Budowa budynku inwentarskiego – tuczarni do chowu trzody chlewnej w ilości maksymalnej, możliwej obsady inwentarza **1 996 szt. (279,72 DJP)** wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działce nr 878 w obrębie ewidencyjnym Świerże jednostka ewidencyjna Dorohusk”.

Z uzupełnienia raportu wynikało, że w dokumentacji doszło do omyłki pisarskiej polegającej na niejednoznacznym wskazaniu liczby zwierząt planowanych do utrzymywania w obiekcie inwentarskim. Określono właściwą obsadę na 1996 sztuk. Z przeliczenia ilości zwierząt planowanych do przetrzymywania w budynku inwentarskim na DJP, zgodnie z *rozporządzeniem* wynika, że dla obsady 1996 szt. ilość dużych jednostek przeliczeniowych (DJP) wyniesie 279,44 DJP – a nie jak wskazał Wójt Gminy 279,72 DJP. Powyższe nie wpływa na kwalifikację przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na realizacji budynku inwentarskiego w miejscowości Świerże w gminie Dorohusk, pow. chełmskim, na dz. nr 878, o powierzchni 1,00 ha. Proces inwestycyjny ma objąć budowę obiektu przystosowanego do utrzymywania 1 996 szt. tuczników, tj. 279,44 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP). Przewiduje się produkcję trzody chlewnej od warchlaka do tuczniaka przez ok. 110 dni – 3 cykle produkcyjne w roku z 10-dniową przerwą technologiczną na dezynfekcję i mycie kojców.

Projektowany budynek inwentarski ma zostać zrealizowany w oparciu o projekt współpracy ze spółką GOBARTO S.A. proponującą autorską metodę funkcjonowania, zapewniającą jak najlepszą ochronę środowiska oraz zminimalizowany wpływ na otoczenie. Tuczarnia zaopatrywana będzie w warchlaki, o wadze ok. 25 - 30 kg, pochodzące z hodowli

zewnętrznych. Zasiedlanie będzie realizowane w układzie: cały obiekt pusty – cały obiekt pełny. W celu wyeliminowania chorób i zapewnienia bezstresowego chowu trzody, nie przewiduje się przeganiania zwierząt między kojcami. Warchlaki będą przebywały w jednym kójcu od zasiedlenia do osiągnięcia maksymalnej wagi na poziomie ok. 110 kg. W dokumentacji określono, że w planowanym budynku wykorzystywane będą najlepsze dostępne dla polskiego hodowcy technologie, zapewniające zwierzętom większy dobrostan. Minimalna powierzchnia 0,65 m²/szt. określona w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 15.02.2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej, nie gwarantuje, w opinii autora raportu, osiągania najlepszych wyników produkcyjnych ekonomicznych. Planowany budynek został zaprojektowany w taki sposób, by zapewnić każdemu tucznikowi do wagi 110 kg powierzchnię nie mniejszą niż 0,80 – 0,85 m²/szt., co ma mieć przełożenie na jakość produkowanego mięsa. Jak określono, biologiczne różnice w tempie wzrostu sprawiają, że ok. 20 – 25 % zwierząt uzyskuje wagę ubojową 2, 3 tygodnie wcześniej od pozostałych i wówczas jest ona sprzedawana, co powoduje zmniejszenie obsady w kojach i wzrost powierzchni na sztukę do ponad 1 m². Produkcja trzody chlewnej od warchlaka do tuczniaka będzie realizowana w 3 pełnych cyklach produkcyjnych w roku po ok. 110 dni każdy. Pierwsza sprzedaż po osiągnięciu wagi ok. 100-110 kg następować będzie w 14 tygodniu tuczu, a sprzedaż wszystkich pozostałych zwierząt w 16 tygodniu tuczu (bez względu na liczbę i wagę).

Po sprzedaży nastąpi mycie, dezynfekcja oraz przygotowanie budynku inwentarskiego do ponownego zasiedlenia, co trwa ok. 7 - 10 dni. Woda z mycia będzie spływać grawitacyjnie do zbiornika zlokalizowanego pod rusztem. Następnie prowadzona będzie dezynfekcja z wykorzystaniem opryskiwacza. Środek, stosowany do dezynfekcji, będzie środkiem biodegradowalnym, nieistwarzającym zagrożenia po przedostaniu się do zbiornika na gnojowicę.

Trzoda chlewna będzie utrzymywana w planowanym budynku w systemie bezściółkowym, na rusztach betonowych. W budynku zaplanowano automatyczny system zadawania pasz.

Planowana inwestycja będzie się składać z następujących obiektów:

- 1) obiektu tuczarni zaprojektowanego jako wolnostojący, jednokondygnacyjny budynek inwentarski o wymiarach zewnętrznych ok. 120,0 x 16,0 m i wysokości w kalenicy ok. 6,1 m,
- 2) przyłącza energetycznego,
- 3) studni wierconej w obszarze działki wraz instalacją wodociągową do budynku inwentarskiego,
- 4) instalacji kanalizacji sanitarnej łączącej część socjalną budynku inwentarskiego z projektowanym zbiornikiem wybieralnym na ścieki socjalno – bytowe,
- 5) odcinka drogi wewnętrznej oraz placu wewnętrznego służącego do obsługi komunikacyjnej projektowanego budynku inwentarskiego,
- 6) pasa zieleni ochronnej drzew zimozielonych, wykonanego z rodzimych gatunków drzew, wokół budynku inwentarskiego, na długości ok. 372,0 m, o wysokości do 10 m w szpalerze o szerokości ok. 4 m,
- 7) ogrodzenia trwałego wokół całego terenu tuczarni, o wysokości min. 1,5 m, wraz z bramą wjazdową

W ramach realizacji inwestycji planowane jest wykonanie: jednego budynku inwentarskiego, 2 silosów paszowych o wysokości ok. 7,5 m, miejsca do ustawienia

kontenera na sztuki padłe, drogi dojazdowej do terenu tuczarni, dróg i placów wewnętrznych, miejsca do ustawienia agregatu prądotwórczego o mocy ok. 14,0 kVA, przyłącza wodociągowego od projektowanej w obszarze nieruchomości własnej studni wierconej.

Żywienie trzody odbywać się będzie przy użyciu gotowej, suchej mieszanki paszowej, odpowiednio dobranej do wieku zwierząt. Dzięki automatycznym systemom rozprowadzania paszy w budynku istnieje możliwość zadawania karmy paszociągami w systemie ciągłym. W żywieniu stosowane będą optymalne dla chowu i ochrony środowiska niskobiałkowe, wysokoprzyswajalne, zbilansowane pasze w składzie których znajdują się nieorganiczne fosforany, fitazy, aminokwasy syntetyczne (lizyna, metionina, treonina, tryptofan) i enzymy. Stosowany będzie fazowy system żywienia, gdzie pasza będzie dostosowana do wieku oraz stanu fizjologicznego świń. Jak określono, taki system żywienia minimalizuje ilość wydalanых substancji odżywczych. System ten pozwala również na uzyskiwanie optymalnych efektów produkcyjno - ekonomicznych oraz środowiskowych oraz ograniczanie emisji amoniaku. Zaprojektowana instalacja paszowa, eliminuje całkowicie powstawanie zanieczyszczeń pyłowych. Załadunek silosu paszowego odbywał się będzie w sposób hermetyczny.

Dla potrzeb wymiany powietrza w chlewni zastosowana zostanie wentylacja grawitacyjna w skład której wejdą: wywiewne kominy dachowe (14 szt.), kurtyny ściennie z PE, zamontowane na całej długości dłuższych ścian budynku, z silnikiem do ich otwierania, sonda temperatury oraz moduł sterujący. W celu utrzymania wentylacji na stałym poziomie zastosowane zostaną kurtyny ściennie zamontowane na całej długości dłuższych ścian budynku, otwierane i zamykane przy użyciu silników elektrycznych. Sprzężenie kominów dachowych, kurtyn ściennych i sond modułem sterującym (klimakomputerem) pozwoli uzyskać w obiekcie zadane parametry wentylacji. System ten polega na dostarczeniu powietrza z zewnątrz, poprzez otwarte kurtyny znajdujące się na całej długości ścian bocznych, oraz grawitacyjny wyrzut zużytego powietrza wewnętrznego poprzez wywiewne kominy kalenicowe. Działanie wentylacji grawitacyjnej uzależnione jest również od różnicy temperatury, wewnątrz i na zewnątrz obiektu.

Powstająca gnojowica ma spływać w sposób grawitacyjny do szczelnego zbiornika zlokalizowanego pod chlewnią, o pojemności zapewniającej 6 - miesięczny okres jej magazynowania (ok. 2 551,5 m³). Gnojowica będzie wykorzystywana rolniczo do nawożenia gruntów ornych. Opróżnianie zbiornika na gnojowicę będzie się odbywało przy użyciu kompresora rotacyjnego, w podciśnieniu przez niego wytwarzanym.

Do dokumentacji dołączono zaświadczenie Wójta Gminy Dorohusk z informacją, że Gmina Dorohusk nie posiada miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki nr ewid. 878 położonej w obrębie ewidencyjnym Świerże.

Bezpośrednie sąsiedztwo nieruchomości, na której planowana jest inwestycja stanowią: od północy droga polna nieutwardzona oraz grunty orne, od wschodniej oraz zachodniej strony grunty rolne, tereny leśne oraz od południa droga ul. Piaskowa.

W ramach przygotowania przedsięwzięcia prowadzone będą prace ziemne związane z wykonaniem fundamentów, infrastruktury podziemnej i niwelacji terenu, jak również z wznoszeniem obiektu tuczarni trzody chlewnej, wraz z doprowadzeniem do niej niezbędnej infrastruktury, takiej jak woda, energia elektryczna i kanalizacja sanitarna.

W fazie realizacji inwestycji, w trakcie prowadzenia prac budowlanych wystąpią lokalne uciążliwości związane z emisją zanieczyszczeń do powietrza związane z emisją zanieczyszczeń komunikacyjnych z maszyn i pojazdów pracujących na placu budowy. Zasięg oddziaływania tej emisji ograniczy się do najbliższego otoczenia prowadzonych prac.

Wpływ realizacji przedsięwzięcia będzie miał charakter lokalny i krótkotrwały, niekumulujący się w środowisku i ustąpi wraz z zakończeniem prac budowlanych. W celu ograniczania emisji zanieczyszczeń do powietrza na etapie budowy należy zastosować dostępne rozwiązania ograniczające emisje oraz technologie jak najmniej uciążliwe dla środowiska, w tym przede wszystkim stosować sprawny technicznie sprzęt budowlany.

Na etapie eksploatacji emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych wynikać będzie z procesów hodowlanych oraz związana będzie z emisją zanieczyszczeń z przeładunku pasz oraz ruchem środków transportu. Szczególne uciążliwości będą związane z emisją substancji odorowych, w szczególności amoniaku i siarkowodoru.

Nie przewiduje się ogrzewania planowanej chlewni. Obiektami towarzyszącymi będą dwa silosy paszowe o pojemności 15 Mg każdy, z których emisja następować będzie podczas przeładunku paszy. Jak wskazano w raporcie, załadunek silosu będzie hermetyczny, a instalacja paszowa w pełni szczelna, co pozwoli na całkowitą eliminację zanieczyszczeń pyłowych. W uzupełnieniu raportu przedstawiono informację, że do odpowietrzania silosów stosowane będą filtry (separatory pyłu) o skuteczności sięgającej 99,9%. W analizie uwzględniono także niewielką emisję z silnika spalinowego wykorzystywanego awaryjnie agregatu prądotwórczego.

Dla planowanego obiektu przyjęto, że czas trwania cykli hodowlanych w ciągu roku wyniesie 7920 h. Dla potrzeb wymiany powietrza w chlewni zastosowana zostanie wentylacja grawitacyjna, w skład, której wejdą: wywiewne komin dachowy, kurtyny ścienne z PE, zamontowane na całej długości dłuższych ścian budynku, z silnikiem do ich otwierania, sonda temperatury, moduł sterujący. Zaplanowano 14 dachowych kominów wywiewnych zamontowanych w kalenicy – przyjęto emitory otwarte na wysokości 6,1 m od poziomu terenu oraz o średnicy wylotu 0,63 m. Przeprowadzona w dokumentacji analiza wykazała, że omawiany obiekt nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych wartości odniesienia w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny, a zatem spełnione będą wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa.

W odniesieniu do uciążliwości zapachowej w obecnej chwili ustawodawca nie przewidział w polskim porządku prawnym ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu, zatem nie ma aktualnie możliwości oceny uciążliwości odorowej planowanej inwestycji z uwagi na brak aktów prawnych regulujących kwestie uciążliwości substancji złośliwych. Porównując wyniki stężeń amoniaku i siarkowodoru z literaturowymi progami wyczuwalności zapachowej stwierdzono, że przy prawidłowym funkcjonowaniu tuczarni na granicy obszaru do którego Inwestor posiada tytuł prawny, w warunkach nieodbiegających od normalnych, nie dojdzie do stężeń na poziomie przekraczającym próg węchowy i w związku z tym inwestycja pozostanie bez wpływu dla najbliższych zabudowań poza jej obszarem.

W zakresie ochrony powietrza przed emitowanymi zanieczyszczeniami, w tym w celu minimalizacji uciążliwości zapachowych zaplanowano m. in.: obniżenie poziomu białka ogólnego w mieszankach, stosowanie żywienia fazowego, optymalizację stosunku białka i aminokwasów do energii, poprawę jakości białka, stosowanie dodatków paszowych modyfikujących procesy trawienia, stosowanie dodatków chemicznych i biotechnologicznych do gnojowicy (np. EM Bio), stosowanie gnojowicy w bezwietrzne i pochmurne dni, a po rozprowadzeniu szybko przeorywana; przechowywanie sztuk padłych w kontenerze sztuk padłych, zastosowanie wentylacji grawitacyjnej z wywiewnymi kominami

dachowymi i kurtynami ściennymi wraz z modułem sterującym i sondą temperatury; utrzymanie zwierząt w systemie bezściółkowym, co ograniczy emisję zapachową, mycie i dezynfekcja pomieszczeń chlewni przy użyciu dedykowanych do tego celu roztworów, mających na celu higienizację powierzchni narażonych na kontakt z odchodami zwierzęcymi, wykonanie nasadzeń w postaci szpaleru drzew zimozielone, wykonanych z rodzimych gatunków drzew (sosny i świerki), system załadunku gnojowicy do przyczepy asenizacyjnej w sposób ograniczający uciążliwości odorowe w czasie jej transportu.

Po zachodniej stronie względem planowanej chlewni zlokalizowany jest obiekt o charakterze inwentarskim w związku z czym w uzupełnieniu raportu przeanalizowano możliwość wystąpienia oddziaływań skumulowanych, w tym w zakresie emisji zanieczyszczeń powietrza oraz możliwości wystąpienia uciążliwości odorowych z inwestycją planowaną. Autor raportu przyjął, że w sąsiednim budynku prowadzony jest chów trzody chlewnej – tuczników w ilości 700 szt. (98,0 DJP) w systemie bezściółkowym, z wykorzystaniem wentylacji grawitacyjnej. Kominy wentylacyjne, w ilości 10 szt. w tym budynku mają średnicę 0,63 m i są umieszczone na wysokości ok. 6,1 m. p. p. t. W analizie skumulowanej wzięto pod uwagę emisję z chowu zwierząt i poddano analizie emisję amoniaku, siarkowodoru oraz pyłu. Przyjęto, że wartości emisji z planowanego budynku tuczarni, w analizie skumulowanej, są tożsame jak wartości substancji w wariancie inwestorskim. W oparciu o dodatkową analizę stwierdzono, że przy prawidłowym funkcjonowaniu obu tuczarni na granicy obszaru, do którego Inwestor posiada tytuł prawny, nie dojdzie do stężeń na poziomie przekraczającym próg węchowy i nie dojdzie do ponadnormatywnych przekroczeń dopuszczalnych norm w zakresie jakości powietrza.

Realizacja i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia związana będzie z emisją hałasu do środowiska. Najbliższe tereny podlegające ochronie przed hałasem stanowią tereny zabudowy zagrodowej. W bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji, od strony zachodniej znajduje się budynek mieszkalny należący do Inwestora, natomiast kolejne tereny chronione przed hałasem zlokalizowane są w odległości ponad 400 m w kierunku zachodnim i południowo-zachodnim od granicy działki inwestycyjnej. Zgodnie z tabelą 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 112), dla terenów zabudowy zagrodowej dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez źródła hałasu inne niż drogi lub linie kolejowe wynoszą 55 dB dla pory dnia i 45 dB dla pory nocy.

Źródłami hałasu związanymi z realizacją planowanego przedsięwzięcia będzie praca sprzętu budowlanego oraz ruch środków transportu. Oddziaływanie to będzie miało charakter czasowy, ustanie z chwilą zakończenia prac budowlanych. Z raportu wynika, że na etapie budowy nie przewiduje się wystąpienia znaczącego oddziaływania akustycznego.

W celu określenia możliwego oddziaływania wynikającego z emisji hałasu do środowiska na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, przeprowadzono w raporcie analizę akustyczną. W obliczeniach rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku uwzględniono źródła emisji takie, jak: pojazdy ciężkie (transport zwierząt, dostawa paszy, wywóz gnojowicy, sztuk padłych), przeładunek paszy do silosów, budynek inwentarski, agregat prądotwórczy (pracujący w przypadku awarii sieci energetycznej, uruchamiany sporadycznie w celach testowych). Przy prognozowaniu hałasu przyjęto, że ruch pojazdów, przeładunek paszy, oraz praca agregatu odbywa się w porze dnia. Budynek inwentarski ujęto w analizie dla pory dnia i pory nocy. Przy prognozowaniu hałasu uwzględniono oddziaływanie związane z funkcjonowaniem chlewni sąsiadującej się od strony zachodniej z planowaną inwestycją. Z przeprowadzonej analizy wpływu przedsięwzięcia na klimat akustyczny wynika, iż funkcjonowanie przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie powodować przekroczeń

dopuszczalnych poziomów hałasu na ww. terenach zabudowy zagrodowej (nienależących do Wnioskodawcy), zarówno w porze dnia, jak i w porze nocy.

Z uwagi na charakterystykę przedmiotowej inwestycji, skalę jej możliwego oddziaływania akustycznego oraz usytuowanie względem terenów chronionych przed hałasem nie określa się szczególnych warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie ochrony przed hałasem.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obszarze głównego zbiornika wód podziemnych Nr 407 - Niecka lubelska, zbiornik Chełm–Zamość, w obrębie jednostki hydrogeologicznej oznaczonej jako 3aCr₃I. Główny, użytkowy poziom wodonośny znajduje się w utworach górnej kredy. Strop wód podziemnych występuje na głębokości od ok. 2 m do 10 m w osadach czwartorzędowych. Wydajności potencjalne studni wierconych mieszczą się przeważnie w przedziale 30 – 50 m³/h. Spływ wód podziemnych odbywa się na północny-wschód, w kierunku doliny Bugu. Rzeka Bug położona jest w minimalnej odległości ok. 2,1 km w kierunku wschodnim. Najbliżej położone, względem planowanej inwestycji, ujęcia wód podziemnych, zlokalizowane są w odległości ok. 2,1 km w kierunku wschodnim.

Na potrzeby realizacji inwestycji, przeprowadzono badania geologiczne i ustalono iż poziom występowania wód podziemnych w rejonie inwestycji jest na poziomie ok. 2 m p.p.t. tj. na rzędnej ok. 175,73 m n.p.m. Poziom posadowienia ław fundamentowych (dna zbiornika na gnojowicę), poniżej projektowanego poziomu posadzki w hali tuczarni (położonego na rzędnej ok. 178 m n.p.m.), wynosić będzie ok. 2,15 m, tj. na głębokości ok. 175,85 m n.p.m., czyli 0,12 m powyżej poziomu lustra wody podziemnej. Planuje się, aby prace realizacyjne przeprowadzać w porze suchej, kiedy to poziom wód gruntowych ulega obniżeniu.

Na etapie realizacji, w celu zapobiegania wyciekom olejów i smarów ze sprzętu i środków transportowych będą one w pełni sprawne, prawidłowo utrzymane i wyposażone, co pozwoli zminimalizować (nawet wykluczyć) prawdopodobieństwo przedostania się produktów ropopochodnych do gruntu i wód. Na placu budowy nie będą wykonywane prace remontowe sprzętu. Powyższe zabezpieczenia pozwolą uniknąć ewentualnych zanieczyszczeń środowiska gruntowo-wodnego. W fazie budowy woda dostarczana będzie z projektowanej studni wierconej. Woda pobierana będzie w ilościach niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb socjalno-bytowych ekipy budowlanej oraz do prac budowlanych. Ścieki socjalno-bytowe gromadzone będą w zbiorniku bezodpływowym będącym elementem wyposażenia kontenera socjalnego.

Chów zwierząt prowadzony będzie w systemie bezściółkowym. Do gromadzenia gnojowicy zaplanowano szczelny, betonowy zbiornik (wanna) o pojemności ok. 2551,5 m³, wystarczający na gromadzenie nawozu przez 6-8 miesięcy. Posadzka i ściany zbiornika na gnojowicę wykonane będą z betonu wodoszczelnego w systemie „białej wanny”, co gwarantuje szczelność i zapobiega przedostawaniu się gnojowicy do gruntu. Zbiornik na gnojowicę będzie podległ okresowym przeglądom. Stan wypełnienia zbiornika kontrolowany będzie poprzez pomiar przy użyciu miarki wkładanej przez ruszt i odczyt górnego poziomu lustra gnojowicy. Ze zbiornika na gnojowicę zostaną wyprowadzone zamykane rury do wprowadzania do nich węża asenizacyjnego, umieszczone na wysokości ok. 0,5 m p.p.t. Przy każdym z wylotów rury zostanie wykonana wanna ociekowa o wymiarach 1,2 x 1,7 m, mająca za zadanie zbieranie rozlanej pozostałości gnojowicy z węża ssawnego. Opróżnianie zbiornika na gnojowicę będzie się odbywało przy użyciu kompresora rotacyjnego. Produkcja gnojowicy w ciągu roku wynosić będzie ok. 2985,4 m³.

Przed rozpoczęciem eksploatacji przeprowadzona zostanie próba szczelności przy użyciu wody, pozostawionej w zbiorniku na okres ok. 2 tygodni. Po sprawdzeniu, czy nie ma przecieków, woda zostanie rozprowadzona na gruntach rolnych inwestora bez konieczności

jej oczyszczania, ponieważ będzie wlana do wyczyszczonego wcześniej zbiornika. Po każdym cyklu produkcyjnym wykonywane będzie mycie przy użyciu myjki wysokociśnieniowej, czystą wodą bez detergentów, która będzie spływać grawitacyjnie do zbiornika zlokalizowanego pod rusztem. Następnie prowadzona będzie dezynfekcja środkiem biodegradowalnym. Przy użyciu opryskiwacza spryskane zostaną kojce, posadzki i urządzenia (karmniki i poidelka) i pozostawione do wyschnięcia. Woda z mycia kojców, wraz z gnojowicą, będzie wywożona na pola uprawne jak nawóz. Do celów hodowlanych i sanitarnych tuczarnia będzie zaopatrywana w wodę z własnej studni wierconej. Do celów pojenia zapotrzebowanie na wodę dla tuczników oszacowano w ilości 4610,76 m³/rok. Chlewnia wyposażona będzie w poidła miseczkowe pozwalające na oszczędne zużycie wody. Zapotrzebowanie na wodę do mycia budynku i urządzeń wyniesie ok. 97 m³/rok. Na potrzeby higieniczno-sanitarne obsługi tuczarni przez 1 osobę, określono zapotrzebowanie w ilości ok. 18 m³/rok. Pomieszczenie socjalne, wyposażone w umywalkę, muszlę ustępową oraz kabinę natryskową, znajdować się będzie przy tuczarni. Ilość ścieków sanitarnych będzie odpowiadała ilości pobranej na ten cel wody. Ścieki będą odprowadzane do szczelnego zbiornika wybieralnego, o pojemności ok. 11,5 m³ z wywozem do oczyszczalni. Całkowite, maksymalne zapotrzebowanie na wodę oszacowano w ilości 4722,51 m³/rok. Problem zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu budowlanego zostanie rozwiązany w oparciu o gminną sieć wodociagową.

Wody opadowo-roztopowe z terenów utwardzonych będą rozprowadzane powierzchniowo do ziemi, na powierzchnie biologicznie czynne działki należącej do inwestora. Nawierzchnia dróg i placów wewnętrznych utwardzona będzie tłuczniami. Zagospodarowanie mas ziemnych z wykopów spowoduje podwyższenie nieruchomości o ok. 32 cm, ale nie spowoduje zmiany istniejących stosunków wodnych w obszarze inwestycji. W odniesieniu do zmian klimatycznych i zagrożenia wystąpienia gwałtownych i bardzo obfitych opadów deszczu, co może spowodować zalanie placu i obiektów budowlanych, w raporcie podano, że odpowiednio zaprojektowany system odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych ma na celu uniemożliwienie zalania obiektu nawet w przypadku wystąpienia wyjątkowo silnych opadów. Ponadto, ewentualne zalanie obiektu będzie ograniczone poprzez usytuowanie jego poziomu nieznacznie powyżej powierzchni terenu, a tym samym zabezpieczenie przestrzeni służącej do magazynowania gnojowicy pod chlewnią, w sposób uniemożliwiający przedostanie się do niej wód opadowych lub roztopowych. Ekstremalne opady nie będą miały wpływu na zrealizowaną inwestycję. Katastrofa naturalna w postaci suszy nie będzie miała wpływu na funkcjonowanie przedsięwzięcia, gdyż tuczarnia będzie zaopatrywana w wodę z własnego ujęcia. W sytuacji awaryjnej woda do tuczarni będzie dowożona przy użyciu beczkowozu. Rozwiązanie takie, w sposób skuteczny, powinno ochronić hodowlę przed skutkami suszy.

Główna emisja gazów cieplarnianych z planowanego przedsięwzięcia wiązać się będzie z emisją metanu. Na wielkość tej emisji wpływ ma m. in. żywienie zwierząt. W przedmiotowym przypadku, w oparciu o raport, żywienie oparte będzie na gotowych mieszankach paszowych, dostarczanych z firmy zewnętrznych, dostosowanych składem do wieku zwierząt, z odpowiednio zbilansowanym białkiem, które ma istotny wpływ na emisję substancji, gdyż dopasowanie jego ilości do potrzeb zwierzęcia wpływa na mniejszą emisję amoniaku i metanu. Ponadto dodatki aminokwasów do paszy wspomagają lepsze wykorzystanie białka. Czynnikiem minimalizującym emisję jest również sposób przechowywania powstających odchodów. Gnojowica magazynowana będzie pod rusztami stanowiącymi posadzkę hali tuczarni, w zbiorniku, który będzie integralną jej częścią, dlatego emisja ze zbiornika będzie ograniczona, inaczej niż w przypadku przechowywania gnojowicy

w zbiorniku zewnętrznym bez przykrycia. Budynek inwentarski nie będzie ogrzewany z dodatkowego źródła typu kocioł grzewczy, mogącego powodować emisję substancji do powietrza. Z uwagi na zastosowanie wentylacji naturalnej, w znaczny sposób ograniczone będzie zużycie energii elektrycznej.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie poza terenem zalewowym, poza obszarami wodno-błotnymi i innymi o płytkim zaleganiu wód podziemnych oraz strefami ujść rzek, poza obszarami przylegającymi do jezior, poza strefami ochrony ujęć wód i obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych oraz poza obszarami wybrzeży.

Skala i charakter przedsięwzięcia w odniesieniu do planowanych rozwiązań i technologii wskazują, że znacząco negatywne oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne nie powinno wystąpić.

Zarówno etap realizacji jak i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia związany będzie emisją odpadów.

Na etapie realizacji inwestycji powstaną odpady związane z prowadzeniem planowanych prac budowlanych, ziemnych oraz funkcjonowaniem zaplecza socjalnego dla pracowników. Emisja ta będzie miała charakter czasowy i ograniczy się do najbliższego otoczenia inwestycji zaś sposób zagospodarowania odpadów powinien być zgodny z hierarchią postępowania z odpadami, ustaloną w ustawie o odpadach. Niezanieczyszczone masy ziemne występujące w stanie naturalnym, wydobyte w trakcie robót budowlanych, spełniające standardy gleby i ziemi, zostaną wykorzystane na terenie planowanego przedsięwzięcia. Nadmiar zostanie przekazany jako odpad firmom posiadającym stosowne decyzje.

Na etapie eksploatacji inwestycji, w wyniku procesów produkcyjnych chowu zwierząt oraz prac towarzyszących powstawać będą odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne. Część odpadów, tj. powstających w wyniku diagnozowania, leczenia oraz profilaktyki weterynaryjnej, będzie wytwarzana przez firmy świadczące usługi w myśl definicji określonej w art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t. j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 ze zm.), to znaczy, że nie będą magazynowane na terenie przedsięwzięcia i będą bezpośrednio zabierane przez lekarza weterynarii świadczącego usługi związane z leczeniem zwierząt. Pozostałe odpady należy magazynować selektywnie w wyznaczonym miejscu w odpowiednich oznakowanych pojemnikach lub kontenerach w sposób uniemożliwiający ich negatywne oddziaływanie na środowisko, w tym przenikanie składników odpadów do środowiska. Odpady niebezpieczne, jakie mogą pojawić się na terenie inwestycji należy segregować i oddzielać od odpadów innych niebezpieczne. Po zgromadzeniu odpowiedniej ilości wszystkie rodzaje odpadów zostaną przekazane do najbliższej położonego miejsca, w którym mogą być przetworzone. Odpady będą przekazywane uprawnionym podmiotom posiadającym aktualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarki odpadami.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie, w wyniku funkcjonowania przedsięwzięcia powstawać będą również produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego w postaci padłych zwierząt. Padłe zwierzęta będą magazynowane w wydzielonym kontenerze sztuk padłych oraz zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych i zwierząt, a następnie na bieżąco przekazywane firmom posiadającym stosowne zezwolenia, celem dalszego zagospodarowania.

Dodatkowe obowiązki w stosunku do wytwórców odpadów nakłada rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1742). Zgodnie z informacjami

przedstawionymi w raporcie, sposób wstępnego magazynowania wytworzonych odpadów podczas realizacji i eksploatacji inwestycji, będzie zgodny z ww. rozporządzeniem.

Z uwagi na rodzaje wytwarzanych odpadów oraz ich ilość, a także ze względu na właściwy sposób zagospodarowania wytworzonych odpadów nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na środowisko związanego z emisją odpadów. Warunki dotyczące sposobu postępowania z powstającymi odpadami uregulowane są ustawą o odpadach oraz aktami wykonawczymi. W związku z powyższym w sentencji niniejszego postanowienia uzgadniających warunków tych nie uwzględniono. Do przestrzegania ich Inwestor jest zobowiązany przepisami prawa.

Analizowany teren leży poza obszarami objętymi ochroną w oparciu o ustawę o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi formami ochrony przyrody są: Chełmski Park Krajobrazowy w odległości nieco ponad 1 km wraz z otuliną zlokalizowaną około 340 m od planowanej inwestycji, Chełmski Obszar Chronionego Krajobrazu w odległości ok. 350 m i rezerwat przyrody „Roskosz” w odległości ponad 7 km. W odległości około 1,7 km od miejsca realizacji przedsięwzięcia znajduje się Obszar Specjalnej Ochrony Dolina Środkowego Bugu PLB0600003, a także Specjalny Obszar Ochrony Las Żaliński PLH060102 w odległości ok. 1,8 km. Uwzględniając informacje zawarte w raporcie oraz fakt, że przedsięwzięcie znajduje się poza obszarami objętymi ochroną można stwierdzić, iż planowana inwestycja nie będzie miała negatywnego wpływu na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, nie wpłynie na spójność i integralność obszarów Natura 2000 i ich powiązania z innymi obszarami. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie powodowało utraty lub fragmentacji kluczowych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla ochrony których wyznaczone zostały ww. obszary ochrony oraz nie wpłynie na ograniczenie naturalnego zasięgu siedlisk przyrodniczych i liczebności gatunków występujących na ww. obszarach.

Przedmiotowa inwestycja znajduje się poza obszarem korytarzy ekologicznych, najbliższy to Dolina Środkowego Bugu GKW-4A, znajdujący się w odległości ok. 1,15 km od inwestycji. Przedsięwzięcie nie powinno mieć wpływu na ciągłość i drożność tego korytarza.

Przed realizacją przedsięwzięcia nie zachodzi konieczność zapewnienia kompensacji przyrodniczej.

Jako warianty alternatywne względem planowanego rozpatrywano w raporcie wariant polegający na budowie zewnętrznego zbiornika na gnojovicę, do którego byłaby ona przepompowywana z budynku tuczarni oraz zastosowanie wentylacji mechanicznej przy użyciu wentylatorów dachowych. Wskazano, że w przypadku, gdyby zużyte powietrze było wyprowadzane z tuczarni za pośrednictwem wentylatorów, powietrze byłoby wyprowadzane z większą prędkością, a co za tym idzie, stężenie zanieczyszczeń byłoby rozprowadzane wyżej, co zmniejszyłoby potencjalną uciążliwość obiektu w bezpośrednim jego sąsiedztwie. Przy braku oddziaływania odorowego oraz ponadnormatywnego oddziaływania emitowanych zanieczyszczeń poza teren inwestora, zastosowanie wariantu alternatywnego, polegającego na montażu wentylatorów dachowych uznano za nieuzasadnione.

W uzupełnieniu raportu wskazano, że wybrana metoda wentylacji oparta na wywietrzakach dachowych będzie w stanie zapewnić odpowiednie warunki bytowe dla zwierząt, uwzględniając zakładane zagęszczenie obsady. Rozwiązanie oparte na wentylacji mechanicznej rozważane w wariantcie alternatywnym wymagałoby montażu około 14 szt. wentylatorów, co wiązałoby się z dodatkowymi kosztami inwestycyjnymi oraz operacyjnymi, a także prowadziłoby do zwiększenia emisji hałasu, co mogłoby wpłynąć na komfort otoczenia. W związku z powyższym wariant ten został odrzucony przez inwestora.

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie jest kwalifikowane do inwestycji, dla których zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2024 r., poz. 54 ze zm.) tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.

Z raportu wynika, że zastosowane podczas realizacji i eksploatacji inwestycji rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne zapewnią zachowanie standardów jakości środowiska w obrębie i poza terenem inwestycji.

Przedmiotowa inwestycja ze względu na jej lokalny charakter, położenie w znacznej odległości od granicy Państwa nie będzie stanowiła źródła transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Po analizie okoliczności, o których mowa w art. 77 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stwierdzono, że w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy nie zachodzi konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Informacje zawarte w raporcie na temat przedsięwzięcia oraz elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko są wystarczające do dokonania oceny jego oddziaływania na środowisko.

W powyższym postanowieniu uzgadniającym realizację przedsięwzięcia zostały wzięte pod uwagę i uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Biorąc pod uwagę przedstawione zalecenia należy stwierdzić, iż przy należytym wypełnieniu warunków wymienionych w sentencji przedmiotowego postanowienia planowane przedsięwzięcie nie powinno znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

Biorąc powyższe pod uwagę, postanowiono jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie ma charakter uzgodnienia i nie zwalnia Inwestora/Wnioskodawcy od uzyskania wymaganych odrębnymi przepisami decyzji, uzgodnień lub zezwoleń.

POUCZENIE

W świetle art. 77 ust. 7 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Lublinie**

Beata Sielewicz

*/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/*

Otrzymują:

1. Adresat (e-Doręczenie)
2. Aa

Do wiadomości:

1. Gospodarstwo Rolne Kowalczyk Robert, ul. Piaskowa 27, 22-175 Świerże (e-Doręczenie)